

Nûnerê Jêhatî Di Pêkhateya Desthilatekê De...

2

Konferanseke Girîng Li Berlînê

3

Heftemîn Civîna Salane Ya "ECOSOC"ê...

4

1'ê Gulanê Roja Cîhanî A Karkeran

7

JİYANEKE RÛMETDAR

9

Muzîka Dermanî

10

ÎRAN BÎNÊŞA PÎRSGIRÊKÊN ROJHÎLATA NAVÎN

► Heta niha hewl û xebatên dîplomatîk nekarîne şer û kirîza ku zêdetirî hefteyekê ye rastî dewleta Lubnanê hatiye, bidin sekinandin. Di vê derheqê de, Serok Komarê Amerîkayê Buş beriya ku gera 5 rojî a xwe ji bo Rojhilata Navîn dest pê bike, gef ji dewletên Îran û Sûriyê xwar ku dest ji maytêkirinê di nava kar û barên hundirê Lubnanê de berdin. Wî got civata navneteweyî nahêle ku rejîmên Îran û Sûriyê

Lubnanê bixin bin destê xwe û siyasatên xwe li wir peya bikin.

Buş di hevpeyvînekê de bi beşa Erebi ya BBC'yê re anî ziman ku rejîma Îslamî a Îranê binêşa pîrsgirêkên Rojhilata Navîn e û got ev rejîme astengeke mezin li ser rêya aştî û tenahiya herême ye. Herwiha Wezîrê Karê Derve yê Erebiyê Seûdî jî li ser kiryarên wê yê maytêkirinê di nav kar û barên Lubnanê de û piştgirî ji Hizbulahê hişyarî da Îranê û ev kiryarên Komara Îslamî bi xurtî şermezar kir.

Kirîza vê dawiyê ya Lubnanê demekê dest pê kir ku dewleta vî welatî sêşemiyê heftiya borî kanala telefona Hizbulahê rawestand û **Wefîq Şekîr**, endamê Girûpa Emel û berpirsiyarê balafirgeha Beyrûtê ji kar avêt. Lewra **Hesên Nesrula** ev kiryara dewletê wekî îlana şer da zanîn. Di rastî de ev helwesta Hizbulahê tenê hêcetek bû.

Rewşa Siyasî A Kurdistanê Îranê û Sûriyê Di Hevdîtina Navbera Şandên PDK Îranê û Partiya Azadiya Kurd Li Sûriyê De Kete Berbas

► Roja 11.05.2008'an, şandek ji Partiya Azadiya Kurd li Sûriyê, bi serokatiya **Xêredîn Murad**, Serokê vê partiyê, serdana Deftera Siyasî a PDK Îranê kir ku ji aliyê şandek ji PDK Îranê bi serokatiya **Mistefa Hicrî**, Sekreterê Giştî yê vê partiyê, hate pêşwazîkirin.

Di hevdîtina han de, Xêredîn Murad, Sekreterê Partiya Azadiya Kurd li Sûriyê, bi berfirehî baseke siyasî li ser rewşa

Kurd li Sûriyê û bêparkirina netewa Kurd ji mafên siyasî û mirovî di vî welatî de kir.

Piştê Mistefa Hicrî, Sekreterê Giştî yê Partiya Demokrat a Kurdistanê Îranê li ser rewşa Îran û Kurdistanê û xebata netewa Kurd û rola PDK Îranê axivî.

Di dawiyê de hevdîtinê de her du aliyên li ser berfirehkirina pêwendî û dostîniya di navbera hevdu tekez kirin.

Nûnerek Jêhatî Di Pêkhatiya Desthilatekê De Dikare Bi Bandor Be Ku Li Rexnegirtin Ji Desthilatê Serbest Be

Mistefa Hicrî

Gerra Heştam ya binav hîlbijartinan Meclîsa Komara Îslamî, di Reşemeya sala

1386(Adara 2008)'an de bi dawî hat û her wek ku pêşdîtin dihate kirin û me berê jî bas kir, mûcîze û behîta sindoqan careke din xwe nîşan da. Serhejmarîyeke pîrr bilind û zaf ji aliyê rêveberên wê şanosaziyê ve hate îlankirin, cenabê rêber û berdevkên din yên vê rejîmê weke carên berê, spas û pêzanînin ji beşdariya bêmînak an berfireh a xelkê di şanosaziya han de kirin û ragihandin ku vê carê jî gelê herdem amade di meydanê de, bi wê beşdariya xwe misteke xurt û qahîm li devê dijminên Îslamê dan û ew bêhêvî kirin. Weke şîreteke kurdewarî a me ku dibêje: **"Bixwe birrîn û bixwe jî dirûn."** Bi dût ji çavê nexweyîyan şanoya han rêve bir û bi dilê xwe jî hejmara beşdaran îlan kirin. Amadekar, rêveber û beşdaran şanoya han her bixwe bûn, lewra jî ne tenê rê nedan zêrevan û çavdêrên bêalî ên biyanî li ser sindoqên dengdanê hazir bibin, belku di hinek bajaran de, heta rê nedan ku çavdêrên taqîma binav Reformîst jî bêne ser sindoqan.

Ewa ji bilî reşkirina navê wan berbîjaran bû ku ne tenê tu dijberiyek tevî rejîmê nebûne, belkî tenê bi gumana cudabîriya herî lawaz a wan bûye.

Şanosazên vê şanogeriya bêsermane û rûşane bi vê yekê jî nesekinîn û heta heke ew piştî bidawîhatina dengdanê jî bêt agahdarkirin ku tiştek ji destê wan derketiye, rê nedîn kesên wisan biçin parلمانê û yek ji kesên hîlbijartî ji ber ku di nimêja îne de beşdar nebûye, dengên wî berbîjarî jî hilweşandî ragihandin.

Ev bezme li ber çavê hemû nifûsa nêzik 70 milyonî a xelkê Îranê ve birêve çû. Ne tenê her vê carê, belku di destpêka bidestvegirtina desthilatê ji aliyê Komara Îslamî a Îranê ve heta niha eva bo cara heştan e – ji bilî binav hîlbijartinên din – her bi navê hîlbijartina Meclîsa Şêwra Îslamî ve, ev şanosaziya qirêj û biyom ducarkî dibê.

Lê bela û musîbet her bi vê yekê bidawî nahê, belku car bo carê di hinek herêm û navçeyan de bi awayekî

tejî êş û azartir derdikeve holê û ji bilî hisret û kul û keserê çî din bicih nahê. Piştî bidawîhatina gerra binav hîlbijartina Nûnerên Meclîsa Şêwra Îslamî a Îranê û ragihandina encama hîlbijartinê ji aliyê dezgeh û organên têkildar ve di heftiya yekem a meha Banemerê (Dawîya Nîsanê) de, bi sedema vê çendê ku derewa rejîmê di hejmartinan dangan de û îlankirina berbîjarên dilxwaztir ên xwe weke serkevî eyan û aşkera bû, hejmarek ji xelkê dest dan lidarxistina meşê û xuyakirina nerazîbûnê ku çîma filan berendam li cihê bêhman berendamî weke serkevî hatiye ragihandin. Di vê derheqê de xelkê bajarê **Îwana Rojava** li Parêzgha Îlamê bi nîşandana nerazîbûna li dijî fend û fêl û desttêwardana rejîmê di îlankirin û encama hîlbijartinê de, mixabin çar kes hatin kuştin û çendî kes jî birîndar bûn û li bajarê **Şino**'yê jî bû sedema meşê nerazîbûnê a aştxwazane û hinartina şanda nûneriya wan ji Tehranê ve bo gihîjandina dengê tûre û hêrs ê xelkê ji bo dezgeh û navendên rejîmê ên taybet bi vê yekê û nemaze Meclîsa Şêwra Îslamî ku bêguman tu bersivêk ji wan re nahê dayîn.

Ev bûyere ji çend aliyan ve cihê lêhûrbûn û baldanê ye:

Yekem:

Li pey dubarebûna heft caran şanosaziya binav hîlbijartina Meclîsê û ceribandina heft caran fêlbazî û xapandinê ji aliyê rejîmê ve û meşandina hîlbijartinekê ku tu bingeheke hîlbijartineke azad pê re ne xuya ye, piştî vê yekê ku heft caran li ber çavê hemû xelkê ve rê nahê dayîn ku nûnerên dilxwaz ên xelkê beşdarî hîlbijartinan bibin û heke bi merema bidawîanîna gerra şano-yê îcaza beşdariyê jî ji wan re bihê dan, nahêlin ku serkevî û bi vî awayî ku hewce ye

berevaniyê ji mafê xelkê bikin.

Bi vî halî jî ew komê bo cara heştan e ku di wê dengdanê de beşdariyê dikin û serbarê hemû wan derdane, demekê encama xebatê dibînin, dest didin bi xwenîşandan û xuyakirina nerazîbûnê û weke me qala wê kir li bajareke weke Îwanê kar digihîje cihekê ku hejmarek xelk tê kuştin û hejmarek din jî

birîndar dibin. Mîna vê yekê ku ewa bo cara yekemîn e wan di hîlbijartinê de beşdarî kirine û yekemîn car e ku berbîjarê dilxwaz yê wan bi fêl û qulebaziyan ji ortê têt rakirin! Çî tiştekê ew çavnihêriye di nava wî xelkî de pêk anîye ku di şanogeriya gerra heştam de deng bidin û berendamî dilxwaz ên xwe hîlbijêrin?

Bêguman hemû kes dizane ku tu guhartinek di qanûna hîlbijartinan de pêk nehate, Konseya Parêzvanan her ew e ku di destpêkê de bûye û niha li dijî xelkê tund û tûjtir e, hikûmet her ew Komara Îslamî ye ku nêzik 30 sala ye li ber çavê wan e. Bi kurtî tu mûcîze û behîtek di vê navberê de neqewimî ye heta çavnihêriyek bêbingeh a wilo di xelkê de derketibe holê, lewra tu rewayî û berheqiyek ji bo beşdariya wî xelkî û li pey wê jî ew awayê xuyakirina nerazîbûnê nahê dîtin.

Eyan e ku rejîm ji bo germ û gurrkirina bazar hîlbijartinê û bona rakîşandina xelkê bo ser sindoqên dengdanê yek ji wan rêyên ku hîlbijartiye, pêkanîna hevrikiyeke neşaristanî û heta dijminatî di nava wan de ye, weke dijminatîya navbera gund û bajaran, hoz û eşîran, zarav û wd... e. Lê eva jî bo yekemîn car û tenê di nava gerra heşan de neqewimî ye, belku weke hemû komplo û pîlanên din ên rejîmê di dema hîlbijartinan de ev dubendî û pîlanane dubare dibin.

Duyem:

Vî xelkî jê ve ye heke li cihê berbîjarê/a dilxwaz yê/a wan, yekî din cihê wî/ê girt, çî guhrtinek di jiyana wan de pêk nahê? Heke em wisa bihesibînin ku kesayetiyên herî jêhatî biçin Meclîsê, bi rastî li gor pêkhatiya vê rejîmê dikarin çî tiştekê di wî welatî de biguherînin? Nûnereke/î jêhatî di pêkhatiya desthilatekê de dikare xwedî bandor be ku bi awayekî serbest

←
 û azad rexneyê ji desthilatê bigire, pêşkêşkirina pirojeyên sûdewar bona xizmetkirin bi wî xelkî û berevanîkirin ji mafê wan kesên ku deng jê re dane, demekê mafên wan tê bînpêkirin, gelo pêkhatiya Komara Îslamî bi vî awayî ye?

Cihê kul û keserê ye:

- Di sîstemekê de ku yek ji bendên Qanûna Bingehîn ên wê li ser xwendin bi zimanê zikmakî piştî 30 salan birêve naçe.

- Di sîstemekê de ku komek jinên wekhevaxwaz bêyê vê çendê ku di xebata çekdarî li dijî rejîmê de an heta di meşeke aştîxwazane de beşdarî kiribin, belku tenê bi tawana vê yekê ku xwestine bi piştgirî ji Kampayna Yek Milyon Wajo'yê ji desthilatê bixwezin ku mafê wan bi fermî nas bike, cezayê dirêjdem yê girtîgehê ji wan re tê birrîn û bêhurmetiyê bi wan dikin.

- Di sîstemekê de ku welatî ji ber nedarî, xizanî û kêmdahatiyê, zarok û gurçîlkên xwe difiroşin, lê serwet û heyîna welatê wan ji bo çekdarkirina terorîstan û perwrdekirina wan serf

dibe, tê xerckirin, bona vê ku aramî û tenahiyê di herêma Rojhilata Navîn de têk bide.

Çawa dibe em li benda vê yekê bin ku bihêlin nûnerên rastîn ên xelkê herin bo Meclisa hikûmetê û berevaniyê berejwendiyên xelkê bikin? Xwe ev rejîme ji xelkê bêminet e û tenê çaxekê gel tê birê ku tirsek ji derve re gefê jê bike, ji bo ku wan bike goriyên mana xwe li ser desthilatê, yan xelkê ji bo dayîna dirûşman bi piştgirî ji hikûmetê rakêşîne ser rê û şeqaman, bona vê çendê ku neyarên xwe li hundir û derve pê bitirsîne.

Bêguman me bi çavê rêz û hurmetê ve mêzeyî berxwedana xelkê li hemberî rejîma Komara Îslamî a Îranê ji bo bidestveanîna hemû mafên zevtkirî ên wan weke azadiya gotin û raderbirrînê, hebûna kar, jiyana baştir û wd... dikin, em piştevaniyê ji xebata mamosta, xwendekar, jinan û kedkarên hişyar û mafxwaz ên Îranê dikin ku di pêxema gihîştin bi azadî û rizgariyê li destê rejîma paşverû a

Komara Îslamî ya Îranê de xebatê dikin. Di heman demê de beşdariya xelkê di şanoya hîlbijartinê de – her çiqas kêmkî jî be – û piştî vê yekê jî meş û daxwaza vê çendê ku ev kese biçe Meclisê yan yê/a din û kuştina xelkê di vê rêyê de bi xisareke mezin dizanin. Em bawer in ev cure xelke yê ketiye telikekê de ku rejîmê li ser rêya wan daniye. Ji ber ku ew kesane li batî vê ku di rêya xebat û berxwedan ji bo hîloşandina rejîmê û bicihanîna daxwaziyên bingehîn ên wan de bihên zîndanîkirin û werin kuştin, daxwaziyên wan ew qas nizm û bêmfah in ku heke bicih jî bihên, tu guhartinekê di jiyana wan de pêk naîne. Di rastî de ev cure meş û nîşandana nerazîbûnê ji rêderxistina xebata rewşa xelkê ji bo rizgariya yekcarî a wan e. Lewra rûyê qisa me ji wî xelkî ye û em ji wan dixwazin ku bêhtir bifikirin û bi hûrî komplo û pîlanên rejîmê binirxînin, bona vê yekê ku mafxwaziya wan heder neçe û têkelfî tevgera xelkê a resen û reh û rîşal dakutayî a civala Kurdistanê bikin.

Helwêstên Komara Îslamî Bû Mijara Konferanseke Girîng Li Berlînê

Roja 2 û 3'ê Gulana 2008'an, konferansek li ser navê "Iv û tevgera hercar? Rejîma Îranê, şer li

dijî Îsraîl û Rojava û herwiha dijîkiryara Almanayê" ji aliyê Encumena Berlînê ji bo aştî di Rojhilata Navîn de birêve çû.

Armanca konferansa han şirovekirin û nirxandina zanistî a komek pirsên aloz ên Rojhilata Navîn û peydakirina bersiva wan bû, pirsiyarên wek:

Siyaseta Îranê li hember Rojava, teyarbûna Îranê bi çekên Etomî û bandora wê li ser rewşa ewlehiya dever û cihanê, gefa jinavbirina Îsraîlê ji aliyê desthilatdarên rejîma Îranê û tîrsa bicîanîna wan gefan, siyaseta nerohn a Yekîtiya Ewropayê, bi taybetî Almanya li ser pirsgrêka Etomî a Îranê û kêşeyên di navbera Îran û Îsraîlê û di encam de kê û çawa li hember meyndana Uranyûmê ji aliyê Îranê ve dê raweste?

Ji ber vê yekê hejmarek pişpor û şareza di warê siyaseta navneteweyî, ewlehiya navneteweyî, Îran, terorîzm û çekên Etomî de, herwiha hejmarek rêxistin û kesayetiyan siyasî û çalakên pirsên jin û mafê mirov hatibûn gazîkirin.

Di nav hêzên siyasî ên Îranê de, PDK Îranê ji bo konferansê hatibû vexwendin. Nûnerê PDK Îranê axavtinek li ser rewşa Rojhilata Kurdistanê, siyaset û helwestên PDK Îranê li hember pirsên cur bi cur ên Kurdistan, Îran û deverê, herwiha siyaset

Dr. Miro Elyar

Ewropayê li hember Komara Îslamî a Îranê pêşkêşî beşdarên konferansê kir.

Beşdarên Îranî di konferansa han de, bi gîştî derheq xebata berfireh a jinan û zêdebûna xurt û berfireh a bînpêkirina mafê mirovan û tepeserkirina azadîxwazan di Îranê de axivîn.

Encama axavtin û şiroveyên beşdaran bi yekdengî dide xuyakirin ku:

1. Berevajî îdîayên rejîma Îranê, programa Etomî a wî welatî tenê ne bi armanca bidestxistina hêzê ye, belku bidestxistina çekên Etomî ye.

2. Her çawa be, nabe Îran çekên Etomî bidest bixe, rêya çareserkirina vê pirsgrêkê gotûbêj û dîplomasiyê ye, lê nabe gotûbêj take rê be.

3. Îsraîl gefên Îranê li ser xwe micid dizane û man û nemana xwe di teyarbûna Îranê bi çekên Navikî de dizane.

4. Îsraîl mafê xwe dizane ku pêşî ji

programa Navikî a Îranê bê girtin û li hember gefên Îranê mafê parastina xwe heye.

5. Civata navneteweyî dibe li ser wê yekê sax bibe û bilez biryar bide ku bixwe li hember programa Etomî a Îranê raweste an ew erke bikeve ser milê Îsraîlê.

Di vê derbarê de li gor nêrîna beşdarên konferansê, siyaseta Yekîtiya Ewropayê li hember programa Etomî a Îranê nerohn e. Di vê derbarê de biryar hate dan ku şandek pêk bê û daxwaza hevdiîna Xatûna "Angêla Merkel" Serok Wezîra Almanayê bê kirin û ji nêzik ve girîngiya pirsê jê re bê baskirin.

Şanda PDK Îranê di vê konferansê de, **Dr. Miro Elyar** nûnerê vê partiyê di dem û dezgehên Yekîtiya Ewropayê de û **Hecî Cundî** bûn. Vê şandê karî tevî gellek rêxistin û kesayetiyan beşdar ên vê kobferansê jî hevdiînan pêk bîne.

Heftemîn Civîna Salane Ya "ECOSOC", Platforma Timî Ya Netewe û Gelên Xwecih Ên Rêxistina Neteweyên Yekbûyî

Amadekar: Agirî

I sal bo cara yekemîn nûnerên partî û rêxistinên neteweyên Kurd, Belûç û Ereb bi nûnerî ji aliyê

Kongireya Neteweyên Îrana Federal, bi awayê serbixwe û herwiha PDK Îranê bi nûnerî ji aliyê UNPO'yê ve, di heftemîn civîna salane a Pilatforma Timî ya gel-netewe û akinciyên xwecih yê Rêxistina Neteweyên Yekbûyî ku di binkeya navendî a NY ji roja duşem 21'ê Nîsanê heta roja îne 2'ê Gulana 2008'an li bajarê New York'ê hate lidarxistin, bi awayekî çeleng beşdarî kirin.

Civîna îsal bi peyama vîdeoyî a **Ban Kî Mon** û piştê bi axavtina **Aywa Mirals** Serok Komarê Bolîvyaya dest pê kir. Naverok û mijara eslî a komcivîna îsal, nîştîman û mafê mifahstandin ji çavkaniyên xoristî weke çareseriyaya arîşe û kêşmekêşên etnîkî û neteweyî, jinavbirina ekosîstemê, xwendin û axavtin bi zimanê dayîkê, guhartinên ekolojîk û cewî di xwezayê de, berhevkirina qanûnên navneteweyî bona berevanîkirin ji mafên neteweyên xwecih ên heyî li welatên cur bi cur ên cîhanê di vê sedsalê de û têkiliya karî a nêzîktir tevî karê Konseya Mafê Mirovan ya Rêxistina Neteweyên Yekbûyî bûn.

Ji ber guhartinên pîrr kûr û bingehîn, hem di warê çendatî û him di warê çawaniyê de, nemaze guherîna straktora Komîsyona Mafê Mirovan a RNY, guhartin û avakirina Civata Mafê Mirovan a nû di cihê wê de, girîngiyeke taybet dabû civîna îsal. Di Îlona 2007'an, danezana parastin û rêzgirtin li mafên gel û neteweyên xwecih û kêmaniyên etnîkî, piştî 20 salan ji aliyê rêberên hemû welatên endam ên RNY hate pejirandin.

Endamên Pilatforma Timî 16 kes in ku nîvek ji aliyê welatên endam ên NY û nîva din jî ji çalak, pîspor û nûnerên netewe û qewmên xwecih û rêxistinên nedewletî (NGO) tên hilbijartin.

Îsal bo cara yekemîn Komara Îslamî dîplomateke jin a xwe bi navê **Peymane Heste** ji vê Platformê re nasand û bo dema sê salan kire nûnera xwe di vê Saziya Neteweyên Yekbûyî de.

Bêtirî 1300 nûnerên gelên xwecih li seranserî cîhanê, nûnerên dewletan, rêxistinên nedewletî ên navneteweyî (INTL NGO), rêxistinên pîspor û rêveber ên Neteweyên Yekbûyî, Banka Cîhanî, nûnerên Parlamentoya Ewropayê- ku komcivîna herî mezin derheq hiqûqên etnîk û neteweyên xwecih û bindest e- di vê civîna binkeya navendî a RNY li "New York"ê de beşdar bûn.

Ev komcivîna salane vê derfetê ji bo gel û etnîkên xwecih û akinciyên eslî û kêmaniyên neteweyî pêk tîne hetanî rewşa

xwe a mafên mirovan di asta navneteweyî de bînin rojevê û nûnerên wan di bas û nîqaşên civîne û baskirina rêyên çareseriyaya rewşa han û herwiha standard û normên mafê mirovan di asta navneteweyî û çawaniya bîdestveanîna hiqûqên van netewane pêk bînin.

Pilatforma Timî a Etnîk û Gelên Xwecih, weke organeke şareza û lêzan tê hesabandin û Neteweyên Yekbûyî pê re

dişewire û derbarê baskirina sedem û bingehên arîşe û kêşmekêşên navbera gelên xwecih ên bindest ji aliyê û ji aliyê din jî dewletên desthilatdar û gelên zal alîkariyên hêja û berbiçav bi rêxistin û saziyên navneteweyî re dike. Her çiqas xebatên Pilatforma han a navneteweyî ji sala 2000'an virde dest pê kiriyê, lê ji sala 1994'an ve ji aliyê Konseya Mafê Mirovan a RNY, ev esl weke yek ji armancên herî girîng ên dehsalê (dehsala mafê mirovan ya gelên xwecih) kete rojevê û pejirandina daxuyanî û biryarnameyê cîhanî bi piştgiriya etnîk û gelên xwecih û bindest ji aliyê Konseya Mafê Mirovan û niha jî ku gelaleya han yê ketiyê ber destûra karê Civata Giştî a NY ji bo bibe qanûn û biryarnameyê pejirandî a navneteweyî hatiye pêşkêşkirin, girîngiya wê ji me re dide xuyakirin.

Ji aliyê neteweyên Îranê, Partiya Demokrat a Kurdistanê Îranê, Partiya Hevpevendiya Demokratîk a Ehwazê û Partiya Xelkê Belûçistanê beşdarî civînen vê gerra Palatormê bûn û her yek ji wan rewşa mafê mirovan di herêmên xwe de ji endamên hertimî ên Pilatormê re şirove

kirin. Wan sê partiyane bi nûnerî ji aliyê gelên Îranê di panelên civînan de axivîn û gellek çalakî lidar xistin. Wan li derveyî hola civîne daxuyanî û dukoment û wêneyên şehîdan û îdamkiriyên xebatkarên azadiyê li Îranê bi destê rejîma dîktator a Komara Îslamî belav dikirin. Sê partiyên han weke nûnerên Kongreya Neteweyên Îrana Federal û Rêxistina Gel û Neteweyên Bê-nûner (UNPO) jî gotar pêşkêş kirin û bo cara yekemîn pîrr bi başî pîrsa pîrneteweyîbûnê li Îranê xistin berbas ku heta niha tu rêxistineke siyasî a Îranê nexistiye beev yek nekiriye û, ji nûnerên bêtirî 50 welatên endam re şirove kirin, û bala wan kişandin ser vê pîrsê. Ew ronvekirina han bû sedem şanda nûneriya Komara Îslamî a amade di civîne de dijkiryanan ji xwe bide nîşandan û bi liv û rîftarên ne demokratîk û ne dîplomatik dixwestin pêşiya axavtin û agahîdana nûnerên gelên Îranê bigirin. Şanda rejîma Komara Îslamî bi hêrs û nerehetî mist li ser maseyên xwe dikutin û dixwestin ku bi vê rêyê ve rê nedin nûnerên partiyên han ên azadîxwaz biaxivin û rastyan ji beşdarên civîne re ronî bikin. Êrîşa herî xurt a şanda Komara Îslamî di bersiva gotinên yek ji berpîrsiyarên Rêxistina Mafê Mirovan li Ehwazê û heyeta nûneriya Erebên Îranê bû ku ew bi terorsît binav kirin. Şanda Komara Îslamî înkara hebûna pîrsa neteweyî û pîrneteweyîbûna Îranê kir û berdeham digotin ku me pîrsa gel û etnîkên neteweyî û xwecih tune ye.

Helbet divêt were gotin ku ev cure buxtan û tometlêdanên hikûmeta Komara Îslamî di hemû civat û civînen Neteweyên Yekbûyî de li dijî xebatkarên siyasî û çalakên mafê mirovan ne tişteke nû ye û beşdarên vê civîne jî bala xwe nedan wan îdeayan pûç û dûr ji rastiyê. Xala balkêş di civîna heftemî a Pilatforma Timî a Etnîk û Gelên Xwecih eva bû ku nûnerên şanda Îranê di vê civîne de her cara ku diaxivîn, digotin ku Îranê dengê ERÊ û erênî dayiye Danezana Mafên Kêmaniyên û berevaniyê ji mafên gel û neteweyên xwecih û kêmaniyên etnîkî di hemû deverên cîhanê de ye (lê tenê ne li Îranê)! Lê piştê haşa ji pîrneteweyîbûna Îranê dikirin û dikin.

Xalek din a pîrr balkêş a vê civîne eva bû ku piştî axavtin serokên şanda nûnerên Kurd, Belûç û Ereb ên Îranê hemû beşdarên civîne bo demekê û ji bo xuyakirina piştvevaniya xwe ji wan, çepik lêdixistin û ev yek ji Komara Îslamî re rûreşî û şermezari di asta cîhanê de bû.

Beşdariya nûnerên sê gelên Kurd, Belûç û Ereb li Îranê di vê civîna mezin û berfireh de, giringiyek taybet bi xwe heye û bêguman dê bandoreke baş li ser biryar û helwestên wan welat, hêz, alî û kesayetiyên beşdar ên vê civîne bike û ji Opozîsyona Îranê û nemaze xebata azadîxwaziya gelên Îranê re destkevteke dîrokî û bihagirin bû, ji ber ku bo cara yekemîn û rasterast dengê xwe gihandin Neteweyên Yekbûyî.

Şandekê PDK Îranê Bi Serokatîya Hesên Şerefî, Cîgirê Sekreterê Giştî Yê Partiyê Serdana Parleman û Wezareta Karê Derve Ya Fîlandê Kir

Rêzdar Hesên Şerefî, Cîgirê Sekreterê Giştî yê PDK Îranê di seferê de çend rojî de ji bo welatê

Finlandê çend hevdîtin û çalakîyên dîplomatîk ên girîng tevî navendên desthilatdar ên vî welatî weke Parlamento û Wezareta Karê Derve û her wiha Medyayên Finlandê pêk anî.

Birêz Şerefî bi alîkariya Komîteya partiyê li vî welatê dê bixebite ku bi Kurdên niştecîh ên Finlandê, endamên PDK'î û malbatên wan û herwiha navendên berevanîkirin ji mafê mirovan û îdareyên hikûmetî re bicive û dê bûyerên herî dawî ên Kurdistanê, Îran û herêmê û siyasatên PDK Îranê ji bo civaka Kurdî û navendên xwedî biryar di pêkhateya dewleta Finlandê de şîrove bike. Hesên Şerefî bi van xebat û hewldanên xwe ên dîplomatîk dê xebatê bike ku bala wan aliyan bikişîne ser pêvajoya xebata bêwestiyar a gelê Kurd li Rojhilata Kurdistanê û piştgiriya wan bikişîne aliyê Kurdan.

Roja sêşem 13'ê Gulana 2008'an, rêzdar Hesên Şerefî beşdarî konferansekê çapemeniyê bû ku Navenda Nûçegihanî a Finlandî (SST) ji bo wî lidar xistibû. Di vê konferansa çapemeniyê de Cîgirê Sekreterê Giştî yê PDK Îranê bi hûrî û berfirehî bersiva pirsên nûçegihanê SST'ê da û diyar kir ku Partiya Demokrat daxwaza Îranê Demokratîk û Federal dike ku têde êdî welatîyê/a derce yek û derce du nemîne û çî din em serdestbûna neteweyê nebînin. Şerefî ji beşdaran re şîrove kir ku di Îranê de 6 netewe dijîn û mixabin ji bilî neteweyekê, tu yek ji neteweyên din ku Îran pêk anîne û zêdetirî nîva nifûsa welatê pêk tînin, mafê xwendin bi zimanê dayîkê ê xwe tu ninin û heta mafê parastina çand û kultura û bihayên neteweyî ên we jî ninin.

Hevpeyvîna han a birêz Şerefî 1 seet dom kir û qirar e ku di derfeta herî nêzîk de dê bi tevahî ji bo raya giştî bîhê belavkirin. Hêjayî gotinê ye ku di nûçeyên nivroya wê rojê de, medyayên Finlandê bi berfirehî cî dan vî hevpeyvînê û naveroka axavtinê Cîgirê Sekreterê Giştî yê PDK Îranê û çend dezgeên ragihandinê gera wî weke sefera

yek ji rêberên Kurd ji bo Finlandê hesabandin.

Serdana Parlemana Finlandê

Piştî beşdariya birêz Şerefî di Konferansa Çapemeniyê de, navhatî tevî şandekê PDK Îranê serdana Parlamentoya Finlandê kir û bi berpirsiyarê Komîsyona Mafê Mirovan a Parlemana Finlandê, birêz Taypo Kontola û du kes ji hevkarên wî re hevdîtin pêk anîn û beşdarî civînekê li ser

rewşa mafê mirovan li Kurdistan û Îranê bû.

Di civîna heyeta PDK Îranê tevî şanda Komîsyona Mafê Mirovan a Parlemana Finlandê de, rewşa dawî a binpêkirina mafê mirovan di bin desthilatdariya Komara Îslamî hate şîrovekirin û her du aliyan siyasat û helwêstên xwe derheq rewşa nebaş a mafê mirovan di Îranê de bi hûrî û berfirehî xistin berbas.

Kantona serokê Komîsyona Mafê Mirovan a Parlemana Finlandê di axavtina xwe de armançên komîsyona han ji şanda partiyê re şîrove kir û got ku em kêfxweş in ku me karî ye ji zimanê kesekê ku li Kurdistanê ve hatiye zanyariyan li ser rewşa mafê mirovan li Kurdistan û Îranê werbigirin û piştê çendîn pirs raberî Hesên Şerefî kirin û wî jî bi berfirehî bersivandin.

Rêzdaran **Mecîd Heqî**, endamê Cîgirê Komîteya Navendî a partiyê, **Xalid Mehabadî** berpirsiyarê Komîteya PDK Îranê li Finlandê, **Cehanbexş Xalidî** endamê rêveber yê Komîteyê û **Ejîn Rezabî** Endama Rêveber a Yekîtiya Ciwanan di vî serdanê de hevrêtiya birêz Şerefî dikirin.

Serdana fermî ji Wezareta Karê Derve a Finlandê

Her roja sêşem, 13'ê meha Gulana 2008'an, bi serdanekê fermî Kekê Hesên Şerefî û şanda pê re serdana Wezareta

Karê Derve a Finlandê kirin û tevî berpirsiyarê Rojhilata Navîn û Îranê di vî wezaretê de hevdîtin pêk anîn û ji aliyê Ansî Leynu û hevkarên wî re hatin pêşwazîkirin.

Di hevdîtina şanda PDK bi berpirsiyarê Wezareta Karê Derve a Finlandê re, Şerefî gellek bi ronî û xuya siyasatên Partiya Demokrat ji bo pêşeroja Kurdistan û Îranê ji wan re ragihand û got, me weke hêzeke demokrasixwaz û azadîxwaz baweriyêke kûr bi serbestiya mirov heye û ji bo mafên xwe ên neteweyî dixebitin. Çavniheriya me ji dewletên demokratîk û pêşverûxwaz eva ye ku aliyê kêma alîkarî û hevalbendiyê bi dîktatoran re nekin û eva dikare daxwaza me ya herî biçûk be ji we dewletên demokratîk ku baweriyê we bi demokrasî û azadiyê ji bo mirovan heye.

Berpirsiyarê Beşa Rojhilata Navîn li Wezareta Karê Derve a Finlandê jî nigeraniya xwe weke dewleta Finlandê li dor rewşa zal bi ser Îranê anî ziman û got em weke YE'ê aliyê kêma heftiyê carekê pêdeçûnê bi ser bûyerên rojêya Îranê dikin û weke YE'ê jî helwêst, pêşniyar û heta agahdarkirinên xwe jî di daxuyaniyên fermî de ji desthilatdarên Îranê re îlan dikin.

Birêz Ansî ji aliyê Wezareta Karê Derve a Finlandê ve kêfxweşiya xwe bi hatina birêz Hesên Şerefî anî zimên ku ev derfete hatiye holê ku agahdarê rastiyan ji zimanê çavkaniyêke cihê bawerî û rastiye û herwiha dost bûne.

Birêz Hesên Şerefî:

“Çavniheriya me ji dewletên demokratîk û pêşverûxwaz eva ye ku aliyê kêma alîkarî û hevalbendiyê bi dîktatoran re nekin”

Hevpeyvîn tevî Kanala 4 ya Finlandê

Her roja 13' Gulana 2008'an, Cîgirê Sekreterê Giştî yê PDK Îranê, Hesên Şerefî beşdarî hevpeyvîneke kanala 4 a Finlandê bû ku kanaleke sernaserî ye. Di vî hevpeyvînê de jî birêz Şerefî bal kişande ser guhartinên vî dawiyê ên Îran û Kurdistanê û pirsên pêşkêşkarê vî televizyonê bersivandin.

Xebat û çalakîyên Hesên Şerefî, Cîgirê Sekreterê Giştî yê PDK Îranê li Finlandê berdwan in.

Şiroveya Peyvên Siyasî

Berhevkar: Omîd Esxeran

omid_anbi@yahoo.com

SOSYALÎZM

Sosyalîzm ji peyva "Social" bi wateya girêdayîbûn bi civakê hatiye wergirtin û navê

xwendingehêkê ye ku her ji destpêka serhildana felsefeyê ve bala hemû hizirvan û zaneyên civaknas ji bo aliyê xwe kişandiyê û gellek alîgir dora xwe civandine. Merem ji hizra han eva ye ku divêt xelk bi awayekî bikom desthilatdariyê bikin û bi jîholêrakirina hikûmeta tekekesan û milkdariya taybet, jiyana biewle di hemû qadan de were ewle û misogerkirin ku di encama vê çendê de sitem, çewisandin û xwepereştî di civakê de ji holê radibe. Eflaton yekem kes bû ku bîr û rayên xwe derheq sosyalîzmê anîn berbas û li ser vê baweriyê bû ku heyîna civakê a hamû endamên wê civakê ye, lewra divêt ji bo hemû civakê were bikaranîn û di diyarîkirina pişeya takekesan de gerek dewlet hevkarîyê bike.

Bi vî awayî rohn dibe ew felsefeya sosyalîstî ku Eflaton pêşniyara wê dike, her ji hizrekê diçe ku bîrmendên Marksîst jî bawerî pê hene û hewla berfirehtirîkirina vê didin.

Di sedsalên navîn de filesofên Sekolafîst jî li ser vê baweriyê bûn ku milkdariya giştî a xelkê ji milkdariya taybetî baştir e, çunku milkdariya taybet diyardeyek xwezayî nîn e û dibe sedema pêkhatina kirîz û qeyranan û di dawiyê de jî dibe sedema xizani û destkurtiya şênîyan.

Li sedsalên berê virve û bi serhildana hin saziyan di civakên cur bi cur de, eleqeya takekesan jî sosyalîzmê re zêdetir bû û pîrrianiya civaknas hatine ser vê baweriyê ku divêt hikûmet ji rêya sosyalîzm û maytêkirina pîrrianiya xelkê ve werin avakirin, heya ku ji vê rêyê ve véc û berjewendiya giştî dabîn be û ferq û cudahî ji holê rabin û kar û xebat bi awayekî erênî birêve biçin. Sosyalîzm ji rêya Marks û alîgirên wî ve gihîştê nîqteya bilind a geşekirina xwe û ji aliyê hin zana û hizirmendên din ên weke **San Simon, Foriye, Loyî Bilan, Pirodon, Robert Oyn û Norman Tomas**, ve hate bihêzîkirin û di encam de pitir ji caran xurt û bihêz bû. Hizirvanên han bi awayekî berdewam mijûlê bas û nîqaşan li ser sosyalîzmê bûn û hewla bihêzîkirina

bingehên vê didan. Piştî qonaxa han, hin guhartin di bingehên sosyalîzmê de serî hildan ku bûne sedema peydabûna peyv û têgihên nû ji sosyalîzmê re ku digel berê ferq û cudahî hebûn. Di encama vê çendê de sosyalîzm bi ser çend tayan de dabeş bû û hin bas, nîqaş û alîgirên cur bi cur ên wê hatin rojevê ku em dê li jêr bi kurtî qala wan bikin:

1. Sosyalîzma Geşekirî (Evolutionary – Socialism): Alîgirên vê hizrê li ser vê baweriyê bûn ku sîstema bikomelkirina civakê divêt bi aramî û li ser xwe were şopandin, lewra alîgirên han bi Rêvîzyonîzm (pêdeçûnxwaz) hatine nasîn. Têgiha han bo cara yekem ji aliyê **Birnştayn**, siyasetvan û nivîskarê Sosyal Demokrat yê Alamanî ve hate rojevê. Navhatî li Londonê ji ber bandorên Fabiyan, rêbaza Rêvîzyonîzmê anî rojevê ku armanca wê miyanerewkirina Marksîzm û guhartina sirûştê wê a şoreşgerane bo modelek miyanerew û tevavker bû. Navhatî di sala 1889'an de, bîr û hizrên xwe li pirtûkek bi navê (Sosyalîzma Tevavker) bi zimanê Almanî anî holê.

2. Sosyalîzma Zanistî (Scientific – Socialism): Alîgirên vê hizrê ji bo selimandina bîr û rayên xwe piştî xwe bi zanist, amar û hejmaran girê didin û nêrîna wan li dijî hizra Marks e. Ew li ser vê baweriyê ne ku sermayedarî berevajiyê vê çendê ku ber bi qelsbûn û jinavçûnê naçe, belku zêdetir di halê geşandinê de ye, lewra divêt sosyalîzmek were şopandin ku pişt bi lêkolîn, amar û wd... girê bide.

3. Sosyalîzma Fabiyan (Fabian – Socialism): Her çend ku bîr û baweriyaya alîgirên vê hizrê tevî bîr û rayên Marks hevêl in, lê ew zêdetir balê didin hunera birêvebirin û çavdêriya civakî a kargehan û girtine pêşiya şewazeke gav bi gav a siyasî ji bo baştirîkirina jiyana kedkaran.

4. Sosyalîzma Encûmenî (Guild – Socialism): Alîgirên vê hizrê çalakîyên xwe di çarçoveya civatan de dicivîn û véc û qazanca kedkaran tenê di çarçoveya kargeh û saziyan de liberçav digirin û bawerî bi avakirina yekîtiyên pişeyî hene. Hizirvan û alîgirên han, xomalkîrin û birêvebirina pişesaziyan weke mafek rewşa û berheq yê kedkaran dihesibînin.

5. Sosyalîzma Mesîhî (Christian – Socialism): Alîgirên vê hizrê nêrîn û boçûnên xwe rasterast ji pirtûka pîroz (Încîl) wergirtine û piştî rûmet û şeklek siyasî jê re dayîne. Ew li gor bingehên pirtûka pîroz buhayek zaf didin zirûf û rewşa karker û zehmetkêşan û sosyalîzma mesîhî baştir ji sosyalîzma madyî dihesibînin.

6. Sosyalîzma Marksî (Marxian – Socialism): Marks û alîgirên wî, sosyalîstên berî xwe bi sosyalîstên xeyalperest (Utopian – Socialiste) dihesibînin û li ser vê baweriyê ne ku di nav sîstemek kapîtal de, aboriya welat li ser bingeha milkdariya taybetî a alavên berhemanîne tê avakirin, lê berevajiyê vê çendê, di sosyalîzma marksîstî de milkdariya kargeh û alavên berhemanîne ji zehmetkêş û kedkaran re tê bexşîn.

7. Sosyalîzma Lîberal (Liberal – Socialism): Hizra han di sedsala 17'an li welatê Bîrîtanîyayê serî hildaye û tenê bawerî bi çavdêrîkirina alavên berhemanîne heye û li dijî çavdêriya li ser dabeşkirina berheman e.

8. Sosyalîzma Parlemanî (Parlementary – Socialism): Hizra han ji aliyê **Jorj Sorl**, yek ji rêberên xwendingeha Sendîkalîzmê ku li dijî demokrasiya parlemanî bû, hatiye rojevê. Navhatî sosyalîzma lîberal a welatên demokrat red dikir û ew bi sosyalîzma parlemanî binav dikir û li ser vê baweriyê bû ku sosyalîzma parlemanî hertim xwe weke serwerê kedkar û parêzerên tekûziyê dihesibîne û heger serhildan û xwenişandanên kedkaran bi awayekî rast û dirust werin rêberîkirin, eva bandora sosyalîzma parlemanî ji nav diçe.

Di civakên sosyalîstî de du curên milkdariya taybet di holê de ne, a yekem milkdariya giştî yan dewletî û ya duyem jî milkdariya bikom yan zibare, lê hevkarîya du alî a takekesan bi ser her du modelên han de zal e. Di encama vê çendê de, çewisandina mirovan bi tevahî ji holê radibe. Bi liberçavgirtina vê hindê, sosyalîzm weke bilindtirîn qonaxa pêşkevîtin û geşekirina civakê tê hesibandin û her çiqas ku civak pêşkevî be, cudahiya bingehîn di navbera karê cestayî û hizrî ji nav diçe û eva digihîje qasekê ku her kes li gor kar û jêhatîbûna xwe pişk jê re were dayîn. Ji bilî modelên sosyalîzmê ku me li jor qalan wan kir, em dikarin îşarê bi modelên din yê weke sosyalîzma neteweyî, sosyalîzma welatperwerî û wd... jî bikin.

Çavkanî:
(Ferhengî Ramiyarî Nîga) Azad Weledbegî
(Danêşnamêyê Siyasî) "Political Dictionary" Daryûş Aşorî

1'ê Gulanê Roja Cîhanî A Karkeran

Amadekar: Hemîd Muxtarî

Roja 1'ê Gulanê, roja rêzgirtin ji xebata mafxwazane a karkerên cîhanê ye. Hizra diyarîkirina rojêke taybet ji bo karkeran bi armanca

dabînkirina 8 demjimêr karê rojane, yekemîn car di sala 1856'an li Ustraliyayê hate rojevê.

Karkerên wî welatî di sala 1856'an de biryar dan ku bona gihîştin bi armanca xwe, anku 8 demjimêr karê rojane, rojêkê bi giştî neçin ser kar û di vê rojê de bi pêkanîna mîting, meş û şahiyên, daxwaza xwe a han bînin ziman. Ev rê û resme di 21'ê Nîsana sala 1865'an hate lidarxistin. Karkeran dixwastin tenê di vê salê de rê û resma han pêk bînin, lê yekemîn rê û resm bi awayekê li ser karkeran xwedîbandor bû ku wan biryar dan hemû salê rê û resma han dubare bikin.

Piştî karkerên Amerîkayî yekemîn kes bûn ku rêbaza karkerên Ustraliyayê domandin. Wan di sala 1886'an biryar dan ku roja 1'ê Gulanê bibe bêhnvedana seranserî. Di vê rojê de pitir ji 200 000 kes ji karkerên Amerîkayê bi neçûna ser karê xwe, daxwaza dabînbûna 8 demjimêr karê rojane kirin. Karkerên Amerîkayê serbarê hebûna astengên yasayî û azar û êşandineke zaf, di sala 1888'an de carek din daxwaza xwe ducar kirin û biryar dan ku rê û resma xwe a pêşîn di 1'ê Gulana 1890'an de lidar bixin. Piştî di kongireya Enternasyonala Karkeran di sala 1889'an li Fransayê ku pitir ji 400 şandên nûner yê karkeran tê de beşdar bûn, biryar hate dan ku daxwaza 8 seet karê rojane divê tenê daxwaza sereke a karkeran be. Herwiha di kongireya han de şanda nûnerên karker ên Amerîkayî, bala beşdarên kongirê kişandin ser biryara hevalên xwe yê karker di Amerîkayê de ku biryar dabûn roja 1'ê Gulana sala 1890'an dest bidin gireva nerazîbûnê. Lewra kongirê biryar da ku bona rêzgirtin ji cehd û zehmetên karkeran,

roja 1'ê Gulanê bibe Roja Cîhanî a Karkeran û ev roja weke bêhnvedana fermî hate diyarîkirin.

Rewşa Karkeran li Îranê pîrr dijwar e:

Li halekê ku piraniya welatên cîhanê bi diyarîkirina rojêkê weke bêhnvedana fermî di sal de, rêz ji xebata mafxwazane û zehmet û keda karkeran digirin, lê rejîma Komara Îslamî a Îranê ku salane bi hêcêten cur bi cur gellek rojan weke bêhnvedana fermî diyarî dike, heta hinek roj li Îranê weke bêhnvedana fermî hatine diyarîkirin ku tu pêwendiyek bi çand, dîrok û qazancên netewî ên xelkê Îranê tune, lê tu bihagiraniyekê nadin karkerên zehmetkêş ên Îranê. Di rejîma han de karker heta xwediyê mafê pêkanîna rêxistin, yekîti, kombûn û girevgirtinê jî nînin û ger nerazîbûna xwe derheq rewşa karî îlan bikin, tevî derêxistin ji kar, zîndan û îşkenceyê berbirû dibin û eva di halekê

de ye ku karkerên cîhana pêşkevî, bi dehan sal e xwediyê mafên sivil in.

Li Îranê seba hebûna siyaseta şaş a aborî û siqetbûna aboriya welat û piştgirêdana rejîma Îslamî bi nifta xelkê Îranê ku pitir ji %80 ji dahata vî welatî pêk tîne, herwiha hebûna gendeliya diravî, girîngînedan bi xurtkirina pişesazî û cotkariyê di welat de, bûye sebeb ku gellek kargeh û karxaneyên Îranê tevî daxistin û têkçûna aborî berbirû bin. Eva jî rasterast dibe sebebê jordecûna asta bêkariyê di welatê me de. Karkerên Îranê heta nikarin daxwaza heqdestê xwe ên mehane ku hinek caran bi qasî çend mehan paş dikeve, bikin.

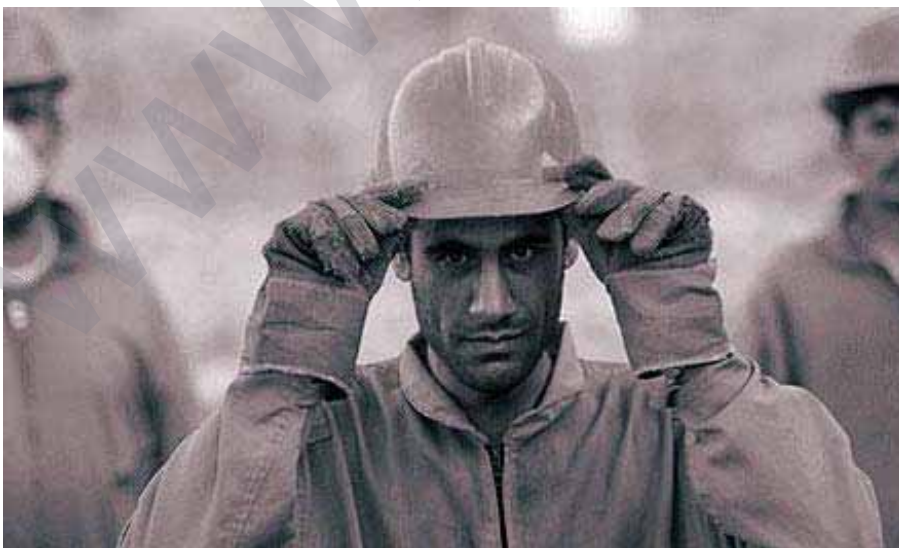
Bo mînak pitir ji 150 karkerên Şaredariya Seqizê, 3 meh dibe ku heqdestê xwe wernegirtine.

Seyîd Mihemedsalih Husênî, çalakê karkerî li bajarê Seqizê, di vê derbarê de bi malpera "Dastranj"ê re got: Şaredariya Seqizê sedema nedana heqdestê karkeran vedigerîne ser nebûna budceya hewce a Şaredariyê.

Wî got: karkerên Şaredariyê ji tîrsa derêxistin û ji destana karê xwe tu nerazîbûnek li ser berpîrsên Şaredariyê neanîne ziman û tevî domandina kar û tabkirina xizanî û tengdestiyê, li benda wergirtina heqdestê xwe ne.

Yan derêxistina 85 karkerên bajaroka pişesazî a Qirabadê li bajarê Seqizê. Tê gotin karkerên karxaneya Qirabadê seba kirîza aborî a karxaneya han hatine derxistin.

Di dawiyê de divê em bibêjin ku tenê bi avabûna sistemeke demokratîk û sosyal e ku karker dikarin bigîjin mafên xwe ên senfî û mirovî. Hindî ku dem dibore, jiyana kedkaran li Kurdistanê û Îranê diwartir dibe û pîrsgirêkên wan bê çareserî mane

YCDK Îranê Bi Fermî Bû Endamê Saziya "LNU"yê

Roja 25 û 26.04.2008'an, "LNU" ku saziyeke fermî a ser bi hikûmeta Norwejê ye, konferansa xwe a salane li

nêzik bajarê Oslo, paytexta vî welatî bi beşdariya 70 saziyên zarok û ciwanan birêve bir.

Şanda Yekîtiya Ciwanên Demokrat ên Kurdistanana Îranê komîteya welatê Norwejê ku pêkhatibûn ji **Muxtar Elyasî** û **Şores Elyasî** pêk hatibû, di vê

konferansê de beşdar bûn.

Yekîtiya Ciwanên Demokrat ên Kurdistanana Îranê ku di sala 2006'an de weke çavdêr di saziya han de hatibû wergirtin, di konferansên îsal de bi fermî weke endamê eslî hate wergirtin.

YCDK Îranê piştî endambûn di vê saziyê de dikare di konferansa pêşeroj de, berbijarê/a xwe hebe û herwiha niha pêde budceyekî diyarîkirî a salane ji aliyê saziya "LNU"yê derheq kar û çalakiyên rêxistina Yekîtiya Ciwanên Demokrat ên Kurdistanana Îranê dê were diyarîkirin.

Sê Lîstikvanên Girûpa Werzişî A Tekvandoyê Li Navenda 3 A Kurdistanê, Bawernameya Navnetewî Bidestve Anîn

Roja 06.05.2008'an, sê lîstikvanên girûpa werzişî a Tekvandoyê li Navenda 3 ya Kurdistanê, di ceribînên herî dawî yê taybet bi wê werzişê de ku bi beşdariya Tîpa Zeytûn a Koreya Başûr û 80 lîstikvanên Tekvandokar birêve çû, karîna bawernameya dana 2 a navnetewî bi dest bixin.

Bi vê hincetê di rê û resmeke

taybet de, sê lîstikvan bi navên **Viyân Qadirî** di kêşa 50 kîlo de, **Dîlan Qadirî**, di kêşa 35 kîlo de û **Leyla Xûbanî** di kêşa 40 kîlo de, bawernameya Dana 2 a navneteweyî ya Tekvandoyê ji aliyê mamosta û pisporekî Tîpa Zeytûn a Koreya Başûr di warê Tekvandoyê de wergirtin.

Hêjayî gotinê ye taqîma werzişî a Tekvandoyê li Navenda 3 a Kurdistanê heya niha 5 caran di asta Kurdistan Başûr û çalakiyên Tîpa Zeytûn de beşdarî kiriye û herdem yan pileyên yekem yan duyem bidestve anîne.

18 Hezar Xwendekar Li Tehranê Aware Bûn

Serokê Îdareya Perwerdeya Tehranê, got: " Bi dana biryara betalkirina 90 xwendengehan, aliyê kêr 18 hezar xwendekar li bajarê Tehranê derbeder bûn".

Elîfşar Yezdanî, di hevpeyvînekê de tevî nûçevanê hikûmetî a "ISNA"yê, got ku %70 ji xwendengehên Tehranê pitir ji 35 salan e ku hatine avakirin, lewra bona çêkirina wan hewcehî bi xerceke zaf heye.

Navhatî her wiha îşare kir ku %47 ji pereyê diyarîkirî bona çêkirina xwendengehên Tehranê, ji aliyê kesayetiyên xêrxwaz ve tê dabînkirin û 321 xwendengehên vî bajarî jî bikirê hatine girtin.

Kuştina Rojane A Xelkê Derdora Selmasê Her Didome

Li doma êrîşên hovane ên hêzên rejîma Komara Îslamî a Îranê û kuştin û birîndarkirina xelkê derdora bajarê Selmasê, çend rojan berî niha

kesek bi navê **Hemîd Derûnsû**, temen 45 salî û xelkê gundê Bajêge a li Bakûrê Kurdistanê hate kuştin.

Navhatî ji aliyê hêzên dijî gelî ên rejîma Îranê yê çigir di binkeya leşkerî a Sêroyê, hatiye kuştin.

Her wiha roja 07.05.2008'an, di encama êrîşa hêzên rejîmê li gundê Abazer li derdora bajarê Selmasê, nûciwanekî 15 salî bi navê **Daniş Îsazade**, jiyana xwe ji dest da û birê wî jî bi xurtî birîndar bû.

Roja 08.05.2008'an, nûciwanekî 17 salî bi navê **Mîlad Mihemedzade**, xelkê gundê Abazer, seba êrîşa hêzên tepeserker ên rejîma Îranê bi xurtî birîndar dibe.

Di cinayetkî din a hêzên rejîmê de, roja 07.05.2008'an, li gundê Çarsitûn li herêma Qutor a ser bi bajarê Selmasê, hejmarek ji kasibkarên sersînor dikevin ber êrîşa hêzên rejîma Komara Îslamî a Îranê û 2 kes ji wan bi xurtî birîndar bûn.

Her wiha çend rojan berî niha kasibkarekî Kurd li gundê Abazer (sînore Îran û Tukriye) dikeve ber êrîşa guleyan û bi tundî birîndar dibe.

Her wiha roja 09.05.2008an, sê kesên din yê akinciyê gundê Dêlezî li herêma Şîpîranê a ser bi Selmasê ji aliyê hêzên rejîma Îslamî a Îranê dikevin ber êrîşa guleyan û bi xurtî birîndar dibin.

Navê yek ji birîndarbûyîyan **Tajdîn** e û tê gotin ku ewên din bira jinbirayê wî ne.

Hêjayî gotinê ye ku hêzên rejîma Komara Îslamî a Îranê li ser sînore herêma Şîpîran a Selmasê çigir bûne û ragihandine ku her kesî di 500 metriya sînore de bibînin, dê bidin ber êrîşa guleyan.

Jinavçûna 20 Hezar Derfetên Karî Di Parêzgeha Sine De

► Hişkesaliya bêmînak a îsal di Parêzgeha Kurdistanê de, pitir ji 20 hezar delîveyên karî di beşa cotkariya vê deverê de ji nav biriye.

Îqbal Rizayî, birêveberê "Xanê Karger" a Sine derheq vê çendê bi malpera "dastranj"ê re got: "Hişkesaliya îsal seba nebarîna baranê û kêmbûna paşkevîten binerd yê avê, bûye sebeb ku bêtirî 40 hezar cotkarên deverên cur bi cur ên Parêzgeha Kurdistanê tevî asteng û pirsgrîrkan berbirû bin.

JIYANEKE RÛMETDAR

ADAR JIYAN
adarjiyan@mynet.com

Jiyan, maweya navbera ji dayîkbûna mirov û bidawîbûna temenê wî/wê ango pêvajoya navbera bûyîn û mirinê ye. Her mirov bi qasî temenê xwe tê nasîn, zanîn û bibîranîn.

Bêşik, tu mirov jî piştî mirina xwe bi xerabî nayên bibîranîn. Her mirov piştî mirina xwe şayesteyî qadirdayîn û bîranînê dibe û tê pesinandin. Ew jî qerirdayîn, bîranîn û pesinandineke rastîn û ji dil e. Ji neçarî û bêzariyê ye.

Mirin, ji ber ku bûyereke hestiyar û dilnî ye, gellek kesên mirî bi pirolêtî tene mezinandin û pesinandin. A rast ew e ku mirov di saxitiya xwe de were bîranîn û mezinandin. Hin kes hene pesinandin û mezinandin ji bo wan pîr kêm dimîne. Lewre gellek bûyerên ku di maweya sed salan de pêk nayên, di jiyana xwe ya kurt de hildidin û dihêwirin. Kî ne ev kesên ku berî mirina xwe, raz û hîmê nemirbûna xwe kifş dikin û xwe di dilê gel de bicih dikin? Bê guman, kesên qenc, leheng û fedakar beriya mirina xwe jî tene pesinandin û ji hêla mirovan ve tene ecibandin û hezkirin.

Hêja ye ku mirov, jiyana ku bê vîna mirov pêk tê û bi vîna mirov re manidar dibe, baş binase, bide zanîn û rave bike. Çima ligel ku gellek mirov di heman mawe û heyamî de ji dayîk dibin û di heman dem û serdemê de dijîn, bi qasî hevdu nixrdar û qerdbilind nayên dîtin. Sedema vê yekê ne tenê cih û civak, dem û serdem an jî awa û şewaza jiyane ye. Gellek sedemên din ên ku xwe dispêrin gihandin, perwerdekirin û şardekirina mirovan ku liv û bizav, ferset û kesantiya mirov dişewînin jî hene. Ji bo jiyaneke rûmetdar hewcetî bi gellek tiştên ku jiyana mirov watedar dikin û wî/wê radgihînin pileyê hêja û payeberz.

Tu qîmet û rûmeta pesinandin û qîmetdayîna mirov a piştî mirinê nîn e. Ji xwe her mirov di saxitiya xwe de, ne kêm û ne jî zêde bi qasî degera xwe tê qedirdayîn û pesinandin. A rast jî ev e. Çimkî pesinandina mirov a piştî mirinê zêde ne rast e û ji dil e jî. Ya din jî ne mîmkûn e ku her kes ji hêla herkesî ve were hezkirin, pesinandin û mezinandin. Her kes li gorî dilê xwe hin kesan liyaqî rêz û hezkirinê û her wiha şayanî qerdayîn û mezinandinê dibîne. Hin kes hene, ligel ku li gorî hin kesan bi qasî çiyayan mezîn tene dîtin, li cem hin kesên din bi qasî qirş û qirûşekî nayên hesabandin.

Qedirbilindî, şanazî, serbilindayîya mirov di destê mirov de ye. Belê bîrûmetî, bêxîretî, serberjêriya mirov jî di destê mirov de ye. Ji bo wê pêşiyên kurdan gotine: "çê kiro bi xwe kiro, xerab kiro bi xwe kiro"

Rast e. Kî çî dike bi xwe dike. Çêyî û xerabiya mirov li mirov vedigere. Gelo

mirovên birûmet tu carî durûtî, fesadî û gelaciya mirovan dikin û wan berdidin hevdu? Gelo mirovên qenc arasteyî neqenciye dibin û navbera mirovan kûr dikin? Gelo mirovên qedirbilind tu carî bêqedriya mirovan dikin û wan di çavên mirovan de biçûk dixin? Gelo mirovên serbilind tu carî serberjêriyê dikin?

Hin mirov hene dişibin dar û berên fêkî. Sûd û fêde ji wan sadil dibe. Zanîn, axaftin û tevgerên wan hemû bi wezn û pîvan in. Der û dora wan, dost û yarenên wan, heval û hogirên wan bi azwerî ser wan de dixuricin; bi rêzdarî li wan difericin û bi hejmetkarî li wan guhdarî dikin. Ew kes, hem li cem dost û yarên xwe û hem jîli cem dijber û neyarên xwe xwedan rûmet e û wekî kesên rêzdar tene dîtin.

Kesên rûmetdar, dem û domana xwe di riya başiyê de diserifnin. Hemû merc û derfetên xwe di oxira başiyê de dixebitînin. Pêwendiyên xwe bi kesên baş û rûmetdar re xurtir dikin. Tu carî li benda qencî û başiyê namînin. Ew bi xwe qencî û başiyê dafirînin û dikudînin. Fedakarî jî bo wan rêbaz û şewaza jiyane ye. Pêşdaraziyên wan ên pêşîn tune ne. Bi bêhêvîti tevbanegerin. Ji bo tu kesî fikaran nakin. Bi şik û gumana xerabiyê eware nabin. Deriyê qenciye bi destê xwe vedikin. Nêçîrvaniya xerabiyê nakin. Xweşbînî û hêvîdarî sedema hebûna wan e. Di feraseta wan de cihê reşbînî û bêhêvîtiyê nîn e.

Kesên rûmetdar, derewan nakin û bi derewan naxapin. Nefsbiçûk û bêpay in. Bi kesantiya xwe re li hev in. Tu kesî rûsar û şermezar nakin. Di bingeha pêwendiyên wan de armanc û mexsedeka bêdemman heye. Tiştê ku mirov pê zivêr û bêzar bibe nakin. Zû biz û ji mirovan naxeyidin û ji gel gazinan nakin. Gel û civakê sûcdar û tawanbar nakin. Mirovan nadehfin. Ji mirovan hez dikin û xwe didin hezkirin. Gava ku nêzikî mirovan dibin, nabêjin: "Bila ew başiyê bike peyre ez ê jî bikim" an jî nabêjin "bila ew qîmetê bide min peyre ez ê jî qîmetê bidimê" Xwe bi xwe dibêje: "Divê pêşî ez ê baş bim ku yên hemberî min baş bibin"

Kesên rûmetdar, ew in ku ji zar û zimanê wan, ji liv û tevgerên wan û ji hest û hizrên wan xerabî sadil nabe. Belê başiya wan ne ev tenê ye; her wiha mirov ji zar û zimanê wan, ji liv û tevgerên wan û ji hest û hizrên wan fêdeyê dibîne. Lewre ew bi xwe hem fêdekar û hem jî fedakar in. Ji bo wê her mirov nikare bibe xwediye jiyaneke rûmetdar.

Wekî gotina dawî, bi rastî jî her kes nikare bi hêsanî û zû bi zû bibe liyaq û şayanî jiyaneke rûmetdar. Belê ji xeynî kesên berpirsyar...

Kaniya Helbestan

XERÎBÊ XWE

Bêri Bihar

Çiqas tenik in dilên me,
Wisa tenik in dilên me,
Weke jiyana me,
Weke hewayê,
weke tozê,
Hema bi her nêrîn û gotinên yarê re
Li ber xeydê ne û dikin bişikên.

Tiştê me dixapîne,
Nêrîna me li jiyane,
Yên bi ronahiya mûmikan,
Qels, jixwefedîkirî,

Ew giravên gir yê jiyana me,
Dibin hûrgulî di çavên me de.

Lewra,
Bi tenikî û hûrguliya gozegirên berikan
hûnandin bu, armanca me
ya jiyane.

Lewra,
Wisa tenik in dilên me,
Weke jiyana me,
Weke tozê,
Çawa ezê berhev bikim dilê xwe
Yê ji tozê
Hûrik...hûrik

Diyariya rojê ye ew ritama min
ya ji tozan hevirkirî,
Bi edaya lehengiya tarîtiyê
li benda rojên xwe ye roj,
Li benda sewaxa xwe ya ritamê.
Ax xwezî zanibûna dilê min,
Xûşk û biratiya xwe ya
bi roja bi ritame sewax kirî.

Dilek bêhay bi derencoka dilê min ve
hildikişe,
Lewra,
Wisa tenik e dilê min,
Lê diqelibe,
Lê... nabîne û nabîne...

Muzîka Dermanî

Wergerandin ji Farsî: Dilvîn

Di cîhanê de ol û nejad zaf in, lê ziman û ruh yek in. Muzîk curek zimanê evîne ye.

Mirov û Muzîk

Ji destpêka afirandina mirov virde, hewcedariyên cuda cuda (hem yê cismî û hem yê derûnî) pê re bûne û ji bo bidestxistina van pêwîstiyane û lihevkerin bi tepeş û dordorê jî mirov hewcedarên hinek alav û amûran bûye.

Huner weke yek ji alavên destpêkî in ên lihevkerina mirov di xizmeta hewcehiyên gihîştin bi kemal û qîmetê û xweşikî û bedewiyê û ji aliyê din, dermanê aramkirina nerehetî û diwariyên jiyana wî/ê bûye. Muzîk şeklek ji hunerê yek ku hest, soz, têgihîştin û venasîna mirov bêy pêwîstî bi axivîn û ziman vediguhezîne.

mifahwergirtina mirov ji muzîkê, kareke hêsan û berdest bûye, ji ber ku rîtm û melodî wekî du hîmên bingeîn ên muzîkê, di hundirê mirov de hebûye û ji aliyê din ve liv û tevgerên rîtmîk tu hewcehiyek di axivîna de tune bûn. Lewra di piraniya hoz û eşîrên destpêkî de, rê û resm û şahiyên cur bi cur ên muzîkê ku alavek ji bo derikandin û xuyakirina sozdarî û hevpewendiya giştî û jinavbirina tirs û xem û kulan û pêkanîna aramî, şabûn û kêfxweşî û vîn û îradeyê di nava takekesa/ê hoz û eşîran bûye, hatine lidarxistin.

Muzîk zimanê hêvî, xwezî û hest û sozên mirovan e û her gel û neteweyek li gor taybetmendiyên çandî û atîfî ên xwe, muzîkeke xasmanî heye. Bi têgihîştin ji muzîkê, hestên xweşik û bedew, hevderdî, lihevhatina bêtir a bidil dê cî bi cî bibe.

Lêkolînan şîret û pêşniyara vê yekê dikin, dayîk û bav divê rojê seetekê muzîkê ji bo zarokên xwe bigirin û ji wan re bidin guhdarîkirin.

Ev kare dibe sedema çêtirbûna rewşa xwarin, xew û zêdebûna kêsa wan.

Muzîk û derman

Ji destpêka dîrokê virde, mirov ji muzîkê bona şefa û dermankirina nexweşan mifah standiye. Bo mînak, rîtma Diholê di rê û resmên dermankirina Cadûger û dermangeran de, rolege girîng hebûye.

Eresto dibêje: Mirov dikare ji muzîkê di gellek warên jiyana de, mîna perwerde, sergermî û çelengî, derman, kêf û xweşî û kêmkirina hest û sozê mifahê werbigire.

Farabî zanayê navdar muzîkê bi sê taybetmendiyên wê ve dianî holê: hest û soz bizivandin, kêf û şahî bizivandin, xeyal bizivandin û wî gotiye ku di hin rewş û mercan de xwediyê her sê taybetmendiyên e.

Melodiyên muzîkê li gor hevduvaniya rîtmê xwediyê lerizîna taybet in ku bi liv û

bizêva dermanên esebî hestekê bihêz û jar dike yan veduguhezîne.

Eger çî qazanc û feydeyên dermankirin bi rêya muzîkê li demên berê di rojevê de bûye, lê heta berî vê çendê ku di sedsala borî de weke şaxeyeke pisporane nehe nasîn, baş nehatiye naskirin.

Îroj li ser bandor û fêdeyên muzîkê di qonaxên cur bi cur ên geşekirin û jiyana mirov (li dewran ku mirov di zikê dayîkê de ye heta kalîyê) giya û lawiran bas tê kirin û ji guhartinên wê li ser sîstemên hissî ên livandinê, coş û sozê, hişyar û zanyarî û nasîna takekesê tê baskirin.

Bi gotina lêkolînan Navenda Bijîşkî a "New York"ê, guhdarîkirina muzîkên kilasîk û heta muzîka Cazê dibe sedema kêmbûna dilkute û tabkirina zêde a derdê nexweşan.

Pêşgotinek li ser muzîka dermanî

Renge hetanî niha we hin mijar di rojane, kovar, cihê kar yan di nav xelkê de derheq muzîka dermanî xwendibe an bihîstibe. Muzîka dermanî şaxeke nû ye û tenê heyamê 50 salan e ku wekî pisporiyeke kilasîk û pişevî pêşde çûye.

Pêka pênasayekê ku Civata Neteweyî a Muzîka Dermanî (NAMT) pêşkêş kiriye, muzîka dermanî pêk hatiye ji: "Bikaranîna muzîkê, dabînkirin, parastin û baştirkirina tendurustiya cismî û pîskolojîk, di rastî de muzîka dermanî bikaranîna serûber a muzîkê ye, bi awayekê ku muzîka dermanger rasterast li navendeke dermanî,

guhartinên dilxwaz di liv, soz û rîftarên mirov de pêk tîne.

Bi kurt û kinî di muzîka dermanî de, bi mifahwertgirtin ji muzîkê ku medyayekê hunerî a afirîner e, alîkariyê dide wan kesên ku xwediyê pîrsgirêkên cuda cuda bi merama bidestxistina saxlemî û tendurustiya ruhî û cismî ne.

Muzîka dermanî di dermankirina kesên ku ne xwediyê karî û şyanên weke kêmkirina derengketina geşekirinê, nivîşkanbûna cismî, nexweşiyên pîskolojîk û wd... in, bi awayekî bersivdar bûye.

Muzîka dermanger, armanca li gor hewcedariyên taybet ên dermanxwaz dişopîne. Ji bo pêşdebirina van armancan ji fen û teknîkên cur bi cur mifahê distîne. Bo mînak strangotin dikare hevkarîyê bi nexweşên Alzaymerê bike heta bîr û xêva dirêjdem bikar bînin. Lêxistina alavên muzîkê bi hevtemenan yan kesên dermanxwaz dikare şarezaiya takekesê zêdetir bike û liv û

lebatên civakî çêtir bike. Ji hemûyan girîngtir eva ye ku takekes hestên xwe bi rêbazeke bawermend û bilezet bi awayê lêxistina muzîkê, guhdarîkirin û reqîsîn bi muzîkê re dide xuyakirin.

Helbet divê em bibêjin ku muzîka dermanî tenê ne di xizmeta kesên ku nivîşkan in, nahê bikaranîn, belku di merc û rewşên cur bi cur ên bijîşkî jî sîdewar in. Bi taybet kêmbûna zexên pîskolojîk û êş û derdan, zayîn, alîkarî bi nexweşên penceşêrê û kesên tûşbûyî bi derdên bêderman wekî îdzê (HIV). Pîrsa sereke ku ji bo kesên han di rojevê de ye, kêmbûna êşê û tabkirina vê bi awayê derman e yan hevkarî bi nexweş re bona bidestxistina rewşeke çêtir.

Muzîka dermanî di nav salên dawiyê de di welatên cur bi cur ên cîhanê de bi xurtî pêş ketiye û karên dermanî ên cuda cuda ji aliyê muzîka dermangeran çê bûne û li ser vê yekê tekez hatiye kirin ku bi giştî muzîk di dermankirina kesên tûşbûyî bi rewşên cur bi cur ên bijîşkî, bandoreke zaf heye.

Di vê nivîsarê de bi kurtî ji we re mijara **muzîka dermanî çîye?** Hate pênasakirin. Ev gotare tenê beşeke biçûk û kêmkirina vê şaxeya pisporane a mezin û berfireh nasandiye û mirov nikare bi awayekî giştî encamêkê ji vê bigire. Vê yekê hewcehî bi lêkolîn û dahûrandina zêdetir heye û her kes dikare li pey vê mijara girîng bigere.

Şiroveyek Kurt Li Ser Helbestê Û Sedemên Serhildana Wê

Simko Bêkes

Dema ku em bixwazin basa helbestê bikin, ya baş eva ye ku em berî her tiştê vegerin bo ser

sedemên serhildana helbestê. Di rastî de helbestgotin û nivîsina helbestê ewqas dîrokekî kevin û dûr û dirêj di wêjeya gelên cihanê de heye ku bûye sedema cihgîrbûn di nav malbata wêje û kultura netewan de û girîngiyekî taybetî jêre hatiye dayîn û di wêje û kultura Kurdî de jî çelengane di vê qadê de mijûlê berevanîkirinê bûye bo elenda serkevîna xwe.

Wek xuya ye, ji bo zanîna dîroka

de xizmeta gel û nîştîmana xwe ya bindest bikin û pîrî caran bi helbestên xwe xelk bo serhildan û rizgariya Kurdistanê hay dane.

Mirov herçiqas li gor şiyar û derkandina peyvên bedew û zelal û bi hestê wan helbestvanane bibêje hêj kême, lê em dikarin her vê hindê bibêjin ku ger ev helbestvanane nebana, vehûnana helbestên Kurdî nedigehîste wê asta niha jî. Lewra di sedsala derbasbûyê de, piraniya helbestvanan Kurd, helbestên klasîk dinivîsandin û diviya tev bendên helbestê wezin û qafiyê a wê jêre hatiba dayîn, lê mixabin îro ev awayên nivîsînê zaf kême bûye û piraniya helbestvanên vî serdemî mijûlê helbesta nû ne.

evîndarî, xwezayî, civakî yan nîştîmanî be.

Derxistina hinderekî çêkirî, dikare hayderek girîng be ji bo derikandina çax û

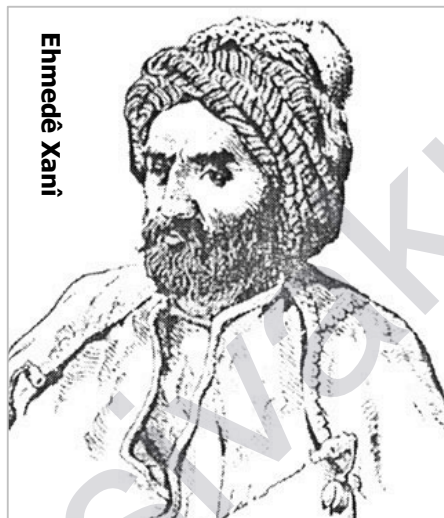
Simko Bêkes

demekê ku seha rûyê bedew yê mirov û xweza yan civak û her mijarek din be, ev derkandine dibe berjeng û hêvîna vehûnane wisan ku takekesê/a Kurd îro ecêbmayî maye û heta parek zaf ji mirovan bûn xwendevan, bîner û guhdarên helbesta Kurdî û mirovê helbestvan jî kariye cihê taybetî yê xwe di civakê de peyda bike.

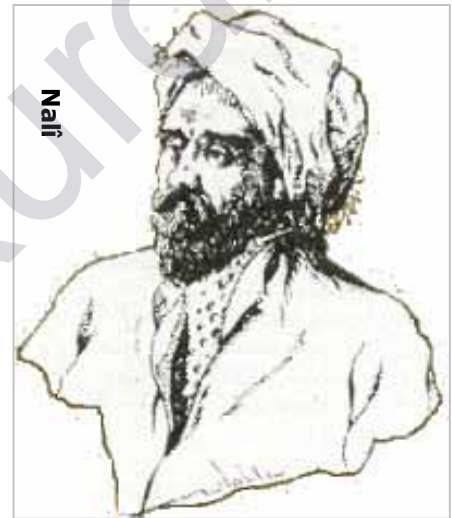
Vehûnandina helbestê divêt li ser bîngehekî baş hatibe darêtin ku destpêk û kakîla wê xuya be û xwendevan yan guhdar bi başî bikare li mana û merema

Melayê Cizîrî

Ehmedê Xani

Nalî

helbestên Kurdî karekî ne hêsane û ewa karê dîroknivîsan e ku di vê derheqê de lêkolînan bikin û li dû wan serhildanane de bigerin ku bûne hêvîna çêbûna helbestê. Lê bi baweriya min tevî vê hindê ku Kurdan kariye peyvî danê cem hev û bike hevok û bixemilîne û wezn û qafiyeyê jêre çêbike, cure hevgerînek bi xwe ve girtiye û ewa bûye hegera serhildana helbestê û wê demê dev bi dev geriyaye û tenê di dîwanxaneyan de şevbêrkên helbestgotinê hatine lidarxistin ku hemî ewane hêvîna xwegirtinê bi xwe ve dîtiye, heya dawiyê, tevî peydabûna pênuş û tînuşê, helbestê cihê xwe li ser rûpelên tînuşan peyda kir û karî di vê derheqê de cih û pêgeha xwe peyda bike. Bo derkandina vê hestê jî em dikarin qala navê hin ji wan helbestvanên sedsala derbasbûyê bikin ku di vê derheqê de çelengane xebat kirine û bûne helbestvanên mezin yên gelê me û heya niha jî helbestên wan dev bi dev, mal bi mal û nivîsar bi nivîsar di wêjeya Kurdî de cihê xwe girtiye. Bo mînak helbestvanên weke: **Nalî, Xanî, Melayê Cizîrî, Mehwî, Hecî Qadir Koyî, Qanii, Goran, Mewlewî, Seyfî Qazî, Xalemin, Siware, Hqîqî û Hawar** û zaf helbestvanên din ên gelê me ku çelengane karîne di vê derheqê

Niha helbesta Kurdî bi piranî bîngehekî nû bi xwe re girtiye û keç û hortên me zêde hezkiriyên wan cure helbestan in û di şopa helbestekî nû û zelal de digerin ku bikaribe eyankerê seh, soz, derûn, hizr û bîra ciwanan be di vê jiyana nû û îroyî de.

Îro tevî wan guhartinên serdem û bikaranîna teknolojiyaya nû û evroyî û herwiha peydabûna komputer û bikaranîna wê ji aliyê her takekî civaka Kurdî ve, helbest jî di wêjeya Kurdî de ketiye nava çarçoveyekî din û di hezaran malperên înternetî de cihê taybetî jêre hatiye diyarîkirin.

Bi berçavgirtina vê rastiyê em dikarin bibêjin ku helbest di wêjeya Kurdî de bi awayekî baş bîngeha xwe girtiye û di nava ragihandin û medyayên Kurdî de û herwiha bi lidarxistina kombûn û civînên taybet ji helbestvanên Kurd re, biha û girîngiyekî taybetî ji helbestê re tê dayîn.

Divêt were gotin ku li dû geryana serhildana helbestê di nava hinav û hestê helbestvan de, herdem eyankerê hestê hundirê helbestvan di demek taybetî de ku mirov nikare dem û satê jê re diyar bike û tenê di van demane de ku tiştêkî balkêş dibe hegera serhildana wî hestî û dibe vehûnane nû ku dikare vehûnane

helbestvan tê bigihîje û xwendevanan di dema xwendina helbestê de tamê jê wergire.

Di dema berê de helbest tenê bo xweşikiya jin û xwezayê, yan bone û bîranînen taybetî dihate gotin, lê bi xweşî ve ev taboya hatiye şikandin û hêdî hêdî jinên Kurd bi germ û gurriyek xasmanî re ji bo mêran helbestan dinivîsan ku ewa nişana pêşveçûna bîr û hizra civakê ye. Dibêjin ger jin nivîya civakê ye ku wisan bû nîva din a civakê jî mêr in. Bila jinên Kurdan jî hewl bidin ku pesna vê nivê bikin ku bi nîva din a civakê hevdu dikemilînin.

Ger lencewlar û ciwaniya keçekê, helbestvanekî bi coş tîne û dibe xeyala pêvegotinekî çivanok, helbestvanî û hêvîna serhildana vehûnandinek nû. Çima bejn û bala mêrekî nekare derbirê hestên keçeke helbestvan be û di seha ciwaniya jinekê de pesna wî bihê kirin.

Di dawiyê de dibêjim ku helbest yanî serhildana peyvên ciwan, zelal û seha dil û hundirê mirovek ku jê re dibêjin helbestvan.

Dara Natiq kiriye Kurmancî

Kurdî Di Nav Lîsteya Zimanên Bi Bandor Ên Cîhanê De Di Rêza 31'an De Cî Girt

► Kovara naskirî li ser ziman a "Le Français Dans Le Monde" ya Fransî ku di vî welatî de weşana xwe dike, lîsteyek li ser zimanên cîhanê ên herî bi bandor û dewlemend weşand û Kurdî jî weke ziman di

nava vê lîsteyê de cî girt. Li gor lêkolîna kovarê ku di hejmeta wê ya 335'an de hate weşandin, Kurdî ligel hemû asteng û qedexekirinan jî, di nava hezaran zimanan de di rêza 31'an de cî digire.

Pîvan û krîterên bingehîn ên kovarê ev in:

Hejmara mirovên ku wî zimanê bikar tînin, rêzdarîya wî ya li internetê, hejmara welatên ku lê zimanê fermî ye, hejmara wergerên ku hatine kirin, Fîlm, muzîk û pirtûkên ku bi vî zimanî hatine çêkirin û weşandin û pirtûkên rêzimanî û xebatên li ser ziman.

Di lîsteya kovarê de hatiye diyarkirin ku Îngilîzî zimanê herî bi bandor ê cîhanê ye.

Di lîsteya kovarê de 10 zimanên herî bi bandor ên cîhanê ev in: 1) Îngilîzî 2) Fransîzî 3) Îspanyolî 4) Almanî 5) Japonî 6) Flamanî 7) Erebi 8) Swêdî 9) Îtalyanî 10) Danîmarkî

Balkêş e her çi qas zimanê Kurdî di bin zexta zimanê Turkî û Farişî de ye jî, di lîsteyê de Tirkî di rêza 25'an de û Farişî jî piştî Kurdî di lîsteyê de cih girtiye.

Hêzên Komara Îslamî Zozanên Çend Deverên Herêma Kurdistanê Topbaran Kir

► Roja sêşem û çarşem, 13-14'ê Gulana 2008'an, hêzên Komara Îslamî a Îranê careke din hin deverên Herêma Kurdistanê bi xurtî topbaran kir. Hêzên Komara Îslamî piştî ku bi xurtî hin deverên Pişderê da ber êrişa topbarana xwe, devera Biradost ya ser bi navçeya Sîdekan jî

hate topbarankirin.

Ajansa Nuçeyan a PUKmedia'yê jî ev nûçe piştrast kir û diyar kir ku di van du rojane de hêzên Îranê zêdetir 50 guleyên topan avêtin zozanên Lolanê ên li navçeya Sîdekan a Herêma Kurdistanê.

Çend rojan berî niha jî Hêzên Komara Îslamî zozanên Deşta Herîr û Deşta Diyana toparan kirine û hêj topbarankirina van deveran ji aliyê Îranê berdewam e.

Tê gotin zîyan û zererên zaf gihîştîye xelkê van deverên Herêma Kurdistanê.

40 Ji Sedê A Goriyên Bahoza Miyanmarê Zarok In

► Di çend rojên borî de bûyereke dilêş cîhan hejand. Ev jî bahoza tund a Miyanmarê (Bûrma) bû ku ajansên nûçeyan eşkere kirin di encama erdhejê de dehan hezar kes mirine û çend milyon kes

koçber û derbeder bûne. Unicef Sindoqa Zarokan a Rêxistina Neteweyên Yekbûyî, roja sêşem, 13'ê Gulana 2008'an ragihand ku qasê 40 ji sedê a goriyên bahoza xurt a Miyanmarê ku jiyana xwe ji dest dane zarok in. Dan Kalfnson Berdevkê Unicef'ê di vî derbarê de got ku %40 ji nifûsa welatê Miyanmarê ku mirine zarokên bin temenê 18 saliyê ne, ji ber ku zarok ne xwediye îmkanat û şiyana bona rizgarkirina canê xwe ji vî bahoza tund bûne.

Rewşa goriyên vî erdhejê pirr xirab e, lê serbarê vî halî jî hêj rêberên leşkerî ên vî welatî rê nadin ku alîkariyên navneteweyî bigihîjin xelkê. RNY diyar kir heke hevkarîyên lezgin yê xwarin, vexwarin, derman û nojdariyê negihîjin Miyanmarê, jiyana bêtirî yek milyon mirovan bi micidî dikeve xeterê.

Hejmara Miriyên Erdheja Çînê Zêdetir 15 Hezaran E

► Seet 14:28'an ya roja duşem, 12'ê Gulana 2008'an, erdhejek mezin bi xurtiya 7.9 rîşterê li çend eyaletên Çînê pêk hat. Tê gotin ku aliyê kê 15 hezar kes mirine û dehan hezar kes jî birîndar bûne. Zîrar u xisarên faz gihîştîye gellek

cade, rê û mal û avahiyên. Ev erdheje di 92 kîlometriya eyaleta Sişuan a Bakurê Rojavayê Çînê de pê hat. Erdheja 12'ê Gulana 2008'an goriyên herî zêde di 22 salên borî de heta niha li Çînê girtine. Di sala 1976'an jî erdhejeke mezin li Bakurê vî welatî pêk hat û bû sedema mirina 242 hezar kesan.

Li Rûsiyayê 2 Milyon û 720 Hezar Kurd Hene

► Vagîf Girayf berpirsiyarê Kunsolxaneyê Rûsiyayê li Hewlêrê ev yeke piştrast kiriye ku di Rûsiyayê de 2 milyon û 720 hezar Kurd weke hevweletiyê Rûsî di vî welatî de dijîn. Tê gotin ku Rûsiya dixwaze

pêwendiyên germ û berfireh bi Herêma Kurdistanê re pêk bîne û heftiya borî Yergeyî Pîrimakov Serok Wezîrê berê yê Rûsiyayê çend rojan mêvanê Herêma Kurdistanê bû.